

Dosarul nr. 2ra-1634/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandr Panisco împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea salariului restant, indemnizației pentru concediu nefolosit, încasarea penalității pentru neachitarea în termen, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea din 01 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2018 Alexandr Panisco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la încasarea salariului restant, indemnizației pentru concediu nefolosit, încasarea penalității pentru neachitarea în termen, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 20/ps din 15 ianuarie 2015, emis de Șeful Departamentului Poliției de Frontieră, a fost suspendat din funcția de inspector al secției echipe mobile a Direcției regionale Sud al Departamentului Poliției de Frontieră.

A menționat că prin ordinul nr. 127/ps din 16 februarie 2015, emis de același Șef, a fost restabilit în funcția din care a fost suspendat.

A indicat că potrivit ordinului nr. 716/ps din 17 iulie 2015, emis de Șeful Departamentului Poliției de Frontieră, a fost eliberat din funcția indicată supra.

A susținut că la eliberarea din funcție pârâtul nu i-a achitat salariul restant în sumă de 4230 de lei și indemnizația pentru concediul nefolosit 354,16 lei, pentru

perioada în care a fost suspendat din funcția respectivă (15 ianuarie 2015-16 februarie 2013), contrar art. 143 alin. (1) lit.a) Codul muncii.

A indicat, că prin neachitarea ilegală a plăților obligatorii la încetarea contractului de muncă, pârâtul i-a cauzat un prejudiciu moral de 50.000 de lei, cauzat prin suferințe psihice (rușine, incomoditate, umilintă) urmare a acțiunilor ilegale ale pârâtului.

A invocat drept temei art. 330 alin. (2) Codul muncii, din care rezultă că în caz de reținere a salariului din vina angajatorului, a indemnizației de concediu, a plăților în caz de eliberare sau altor plăți cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,3 % din suma neplătită în termen.

Respectiv, reclamantul a considerat că pârâtul urmează să-i achite următoarele plăți de întârziere pentru perioada 17 iulie 2015- 17 iulie 2018: suma de 6953 de lei, aferentă sumei de 4250 de lei; suma de 345,30 de lei, aferentă sumei de 354,16 lei.

A menționat că prin cererea prealabilă nr.AMS-1374 din 27 iunie 2018, a solicitat pârâtului să-i achite în termen de 10 zile datoria la plata salariului restant, indemnizația de concediu, plățile de întârziere și prejudiciul moral cauzat salariatului prin acțiunile ilegale ale angajatorului, însă cererea prealabilă a fost respinsă de pârât prin scrisoarea nr.35/2-M-214/18 din 06 iulie 2018.

A invocat, că urmează a se reține criteriul orientativ general de apreciere a prejudiciului moral și anume criteriul echității, potrivit căruia indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie sume excesive pentru autorii daunelor, nici venituri nejustificative pentru victima daunei.

A indicat, că ținând cont de criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, cu menținerea echilibrului între daunele pricinuite și suma acordată, bazat pe probe pertinente și concludente, reclamantul consideră că pretenția privind încasarea prejudiciului moral urmează a fi admisă integral.

A solicitat Alexandr Panisco încasarea din contul pârâtului salariul restant în sumă de 4250 de lei, pentru perioada 15 ianuarie 2015 -16 februarie 2013, în care a fost suspendat din funcția de inspector al secției echipe mobile a Direcției regionale Sud; a indemnizației de 354,16 lei, pentru concediul nefolosit în această perioadă; prejudiciul moral în mărime de 50.000 de lei; plăți de întârziere în sumă de 6953 de lei, aferentă sumei de 4250 de lei, inclusiv în sumă de 345,30 de lei, aferentă sumei 354,16 lei, pentru perioada de întârziere 17 iulie 2015 – 17 iulie 2018, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin hotărârea din 01 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, acțiunea depusă de Alexandr Panisco a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 04 martie 2021, Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 75, 78 alin. (2) lit. a), 114 alin. (2), 329 alin. (1), 330 alin. (1), art. 143 Codul muncii și a conchis că soluția primei instanțe de respingere a acțiunii este legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță just a respins pretenția privind încasarea de la pârât în beneficiul reclamantului a salariului restant în mărime de 4250 de lei, pentru perioada în care a fost suspendat din funcție (15 ianuarie 2015-16 februarie 2013) și a indemnizației pentru concediul nefolosit în mărime de 354,16 lei.

La acest compartiment, Colegiul instanței de apel a reținut că reieșind din ordinul nr. 20/ps din 15 ianuarie 2015, reclamantul a fost suspendat din funcție pe durata anchetei de serviciu și această perioadă a încetat prin ordinul nr. 127/ps din 16 februarie 2015.

Astfel, în perioada 15 ianuarie 2015 – 16 ianuarie 2015, raporturile dintre angajator și salariat au fost guvernate de prevederile art. 75 Codul muncii, care prevăd că în perioada suspendării contractului individual de muncă salariatul nu prestează munca indicată în contract, iar angajatorul nu achită drepturile salariale (inclusiv sporuri și alte plăți).

Mai mult, instanța de apel a atestat că Alexandr Panisco nu și-a manifestat dreptul de a contesta acțiunile angajatorului cu privire la suspendarea raporturilor juridice de muncă, or careva probe contrare nu au fost prezentate. Astfel, nu s-a stabilit ilegalitatea acestui ordin.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit că apelantul nu este îndreptățit să pretindă plata salariului pentru perioada în care a fost suspendat și nu a prestat munca prevăzută funcției deținute, ordinul de suspendare producând efecte juridice nefiind anulat.

Totodată, Colegiul civil al instanței a remarcat că prima instanță corect a constatat că circumstanțele speței nu se încadrează în nici una din cazurile reglementate de legiuitor conform prevederilor art. 329-330 Codul muncii, deoarece la caz apelantul nu a fost privat ilegal de dreptul de munci, dar din motivul anchetei de serviciu au fost suspendate raporturile de muncă.

La fel, instanța de apel a apreciat drept întemeiată trimiterea instanței de fond la prevederile art. 114 al Codului muncii, conform căruia în vechimea în muncă nu se include perioada suspendării contractului individual de muncă, ce ar da dreptul la concediul de odihnă anual, respectiv apelantul/reclamant nu este în drept în speță să pretindă nici plata indemnizației pentru concediul nefolosit, solicitat în mărime de 354,16 lei.

Or, după cum s-a menționat anterior salariatul nu prestează munca indicată în contract, în perioada suspendării raporturilor juridice de muncă, astfel, nu poate beneficia de una dintre formele principale ale timpului de odihnă în cadrul raportului juridic de muncă.

Pe cale de consecință și având în vedere circumstanțele speței Alexandr Panisco nu este îndreptățit să solicite de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră careva plăți, deoarece la caz instanța de apel nu a stabilit caracterul ilicit

al suspendării din funcție a apelantului pe perioada 15 ianuarie 2015 -16 februarie 2015.

În continuare, reieșind din prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii, instanța de apel a conchis că prima instanță just a respins capătul acțiunii privind încasarea prejudiciului material sub forma plăților de întârziere în sumă de 6953 de lei, aferentă sumei de 4250 de lei, inclusiv în sumă de 345,30 de lei, aferentă sumei 354,16 lei, pentru perioada de întârziere 17 iulie 2015- 17 iulie 2018, din motivul că sunt pretenții secundare în raport cu pretențiile principale privind încasarea salariului restant de 4250 de lei și a indemnizației pentru concediul nefolosit de 354,16 lei, pretenții principale în privința cărora s-a ajuns la concluzia că nu sunt întemeiate.

De asemenea, instanța de apel a reținut că din prevederile art. 329 Codul muncii rezultă caracterul ilicit al acțiunilor angajatorului, iar celelalte elemente ale răspunderii juridice, cum ar fi vinovăția angajatorului, existența prejudiciului, legătura cauzală între faptă și prejudiciul etc., urmează a fi stabilite în fiecare caz în parte.

Însă, în speță nu se atestă asemenea circumstanțe ce ar impune necesitatea reparării prejudiciului moral de către intimat în beneficiul apelantului, deoarece nu rezultă că ultimul a fost discriminat la locul de muncă sau privat ilegal de dreptul de a munci. Astfel, prima instanță corect a dispus respingerea ca neîntemeiată și a pretenției apelantului/reclamant privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei.

La 13 septembrie 2021, Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a judecat superficial apelul, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriului pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui litigiu și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Sub aspectul relatat se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

A remarcat că instanța de apel la emiterea soluției urma să concluzioneze sub aspectul temeiniciei acțiunii, rezultând din circumstanțele pricinii constatate de instanța de judecată, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

A menționat că examinarea cauzei în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO, având în vedere faptul că această soluție nu este motivată, în condițiile în care nu este analizat însăși ordinul contestat prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, de astfel fiind încălcat și principiul nemijlocirii.

În final, a susținut că instanțele ierarhic inferioare ilegal au respins acțiunea depusă de Alexandr Panisco, iar instanța de apel urmează să admită recursul, să

caseze actele judecătorești contestate și să emită o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

La 28 septembrie 2021, în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Alexandr Panisco cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 38, vol. II).

La 28 octombrie 2021 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată părților, inclusiv avocatului Serghei Mocanu, prin intermediul adresei electronice la 21 august 2021 (f. d.27, vol. II).

Astfel, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 septembrie 2021, adică în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Alexandr Panisco, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru